

Valerii Andreae Desselii Erotemata Ivis Canonici

Andreas, Valerius

Francofurti & Lipsiae, 1720

XIII. De eo, qui cognovit consanguineam uxoris suæ, vel sponsæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63277](#)

vel suffici-
ti. Per
tas, non
tque ha-
n const-
a: reli-
per alia
alis cop-
t, vel di-
o. q. i. 8
17. §.
mulier.
otismo:
usdam
s contri-
n impo-
nis. Inst.
plur. &
i eundem
o, & Co-
diss. &
ali.
c. per ad-
per adju-
um. 17. l. quin etiam. 55. §. 1. & Inst. de nupt.
inter eas. vel inter adscendentes & descen-
entes spectetur: ut puta si quis filiam ado-
taverit, eam uxorem ducere non potest. d. l.
quin etiam in pr. & Inst. de nupt. §. 1. Nota
de hac cognatione nihil jure Canonico cave-
n diversum a jure civili.

XIII. De eo, qui cognovit consanguineam
uxoris sue, vel sponsæ.

Superest ut dicamus de cognatione carnali, 1
quæ in consanguinitatem & affinitatem di-
viditur. §. Consanguinitatis causa est gene- 2
ratio: affinitatis, nuptiæ, vel concubitus.
Nam consanguinei dicuntur in jure Canoni-
co, quorum alter ab altero vel ambo ab eo-
nem procreati sunt, ut pater & filius, patruus
& filius fratri; in alia significatione jus ci-
vile consanguineos accipit pro fratribus ex
eodem patre genitis. Inst. de leg. adgn. success.
§. Affinitas jure civili est inter virum 3
& uxoris cognatos, nec non inter uxorem &
viri cognatos. D. de gradib. lib. 4. §. sed quo-
ne spinam. Ergo jure civili affinitas tantum ex nu-
ptiis contrahitur, & dissolutis nuptiis tollitur,
quocumque licet matrimonii prohibitio maneat. Inst. de
nupt. §. affinitat. & §. seq. Jure autem pon-
daret, 12. s. c. per ad-
per adju-
dum, &
hoctitulo constat. Nulla vero affinitas
est inter consanguineos viri & consanguineos

mulieris, proinde Pater & Filius recte coniuncti sunt cum matre & filia, nec non duo Fratres & 4 cum duabus sororibus. *cap. 5.* §. Hoc vel per iure affinitas contrahitur vel ante nuptias facit, ve sponsalia, vel post: Proinde in hoc etiam statu commode dividitur in affinitatem adgnationem, & supervenientem, quam adgnatio tantum præcedens spectari potest & 5 Affinitas superveniens non dissolvit matrimonium, nec sponsalia de præsenti, sed dilatit sponsalia de futuro, & privat incestu Regum facultate petendi debitum matrimoniale digno conjugi, quamvis ei petenti debitum nullum re teneatur; item privat incestu summa tempore state contrahendi quocunque tempore sum a vum matrimonium: quanquam, si non tenuerit, matrimonium tenebit, ita ut finitum debitum matrimoniale reddere cogatur finitum i tere non possit, ac poenitentiam agere debet. *c. I. 2. & tot. tit.*

XIV. De consanguinitate, & affinitate:

Dictum est de affinitate superveniente, est, post sponsalia vel matrimonium tracta: jam dicamus de antecedente consanguinitate, & antecedente affinitate, de quae cum tria sint exponenda, videlicet definitio, divisio, & nuptiarum prohibicio; quoniam definitio ex supra dictis patet, reliqua que